

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 27 marca 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, iż M. O. jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą nie mająca ustalonego prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, dla której podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne stanowi zadeklarowana kwota nie niższa niż 60 % kwoty przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia, nie podlega od dnia 1 listopada 2014 r. ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu oraz dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, iż wnioskodawczyni z tytułu prowadzonej pozarolniczej działalności gospodarczej dokonała zgłoszenia jako płatnik składek do ubezpieczeń społecznych, dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego i obowiązkowego ubezpieczenia zdrowotnego od dnia 1 listopada 2014 r. W dokumentach rozliczeniowych przekazanych do Zakładu ubezpieczona obliczyła i rozliczyła składkę na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne oraz dobrowolne ubezpieczenie chorobowe od podstawy wymiaru składek za listopad 2014 r. w wysokości 9 365,00 zł, a za grudzień w wysokości 8 458,00 zł. Następnie zgłosiła roszczenie o wypłatę zasiłku macierzyńskiego za okres od dnia 29 grudnia 2014 r. do 28 czerwca 2015 r. Ze złożonych przez ubezpieczoną wyjaśnień wynika, że przedmiotem działalności są usługi kosmetyczne z dojazdem do klienta, a decyzję o rozpoczęciu działalności gospodarczej podjęła w związku z utratą pracy wykonywanej w okresie od 19 listopada 2012 r. do 31 stycznia 2013 r., a następnie po zmianie właściciela zakładu, od 1 lutego 2013 r. do 25 stycznia 2014 r. w zawodzie kosmetyczka – sprzedawca. Ponadto M. O. wyjaśniła, że dodatkową przyczyną rozpoczęcia działalności gospodarczej był fakt długiego poszukiwania pracy w zawodzie kosmetyczki /kosmetologa oraz fakt zajęcia w ciążę i tym samym braku możliwości znalezienia pracodawcy. Jako dowody prowadzenia działalności gospodarczej M. O. załączyła: 2 faktury z tytułu świadczonych usług kosmetycznych na łączną kwotę 365,00zł., 12 dowodów wewnętrznych na łączną kwotę 2 705,00zł., 10 faktur zakupów towarów (w tym m.in. paliwo, ogłoszenia w gazecie, pieczętka) na łączną kwotę 857,86 zł., decyzję w sprawie zmiany wymiaru łącznego zobowiązania pieniężnego wystawioną przez wójta gminy K. wraz z dowodem wewnętrznym dotyczącym podatku od nieruchomości pod działalność gospodarczą na kwotę 7,02 zł. 2 wydruki komputerowe zatytułowane “Rozliczenie przejazdów samochodu nr rejestracyjny (...)” za listopad 2014 r. i grudzień 2014 r., 2 wydruki komputerowe zatytułowane “Ustalenie dochodu osiągniętego w okresie sprawozdawczym” za listopad 2014 r. i grudzień 2014 r., wyciąg bankowy otwarcia rachunku od dnia 1 listopada 2014 r., wyciąg bankowy za okres od 1 grudnia 2014 r. do 31 grudnia 2014 r. Ponadto M. O. dołączyła do pisma 2 kserokopie świadectw pracy, kserokopię rozwiązania umowy o pracę za wypowiedzeniem, kserokopię dyplomu ukończenia studiów wyższych i uzyskanie tytułu licencjata, kartę informacyjną z Oddziału Położniczo-Ginekologicznego ZOZ Ł.. W dniu 17 lutego 2015 r. do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Inspektorat w Ł. wpłynęły, przesłane za pośrednictwem poczty, dodatkowe dokumenty: PIT-36- zeznanie o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym 2014 r., PIT/B - informacja o wysokości dochodu(straty) z pozarolniczej działalności gospodarczej w roku podatkowym 2014, PIT/O- informacja o odliczeniach od dochodu (przychodu) i od podatku w roku podatkowym 2014 oraz PIT/UZ część uzupełniająca zeznania podatkowego PIT-36 i PIT-37 za 2014 r. wraz z urzędowym poświadczeniem odbioru dokumentu elektronicznego. Ponadto z analizy załączonych przez M. O. dokumentów wynika, iż w pierwszym miesiącu prowadzenia działalności gospodarczej, tj. w listopadzie 2014 r. wykazała ona przychód z działalności gospodarczej w kwocie 1 320,00 zł, natomiast kwota opłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, zdrowotne i Fundusz Pracy tytułu działalności gospodarczej za ww. miesiąc wyniosła 3 487,27 zł. W kolejnym miesiącu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej tj. w grudniu 2014 r. M. O. wykazała przychód z działalności gospodarczej w kwocie 1 750,00 zł, natomiast kwota opłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, zdrowotne i Fundusz Pracy za ww. miesiąc wyniosła 3 175,72 zł. Z analizy dostarczonego w dniu 26 lutego 2015 r. wydruku komputerowego “Zestawienia zapisów księgowych za poszczególne miesiące” za okres od listopada 2014 r. do grudnia 2014 r. z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej wynika, że M. O. wykazała łączny przychód w kwocie 3 070,00 zł oraz koszty w wysokości 864,88 zł. natomiast łączna kwota opłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, zdrowotne i Fundusz Pracy z tytułu działalności gospodarczej za ww. okres wyniosła 6 662,99 zł, co oznacza, iż z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej M. O. osiągnęła stratę w wysokości 4 412,65 zł. W ocenie organu nie znajduje ekonomicznego uzasadnienia fakt generowania większych

kosztów związanych z działalnością poprzez zadeklarowanie wysokich podstaw wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne przy braku dochodów i perspektywie ograniczenia zdolności zarobkowej w związku z ciążą. Organ rentowy podniósł, że przedłożone w toku postępowania dokumenty nie stanowią dowodu potwierdzającego faktyczne prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej, a jedynie potwierdzenie skonstruowania najkorzystniejszych warunków określających status prowadzącej działalność w celu uzyskania świadczeń z ubezpieczenia społecznego w postaci zasiłku chorobowego i zasiłku macierzyńskiego oraz rodzicielskiego. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wskazał, że do pisma z wyjaśnieniami M. O. załączyła dwie faktury, jedną wystawioną w dniu 6 grudnia 2014 r. dla Pani A. M. na manicure hybrydowy, hennę z regulacją, pedicure na kwotę 190zł., wskazany sposób zapłaty przelew. Pani A. M. dokonała wpłaty gotówkowej w dniu 23 grudnia 2014 r. na pocztę na konto M. O. , drugą wystawioną w dniu 20 grudnia 2014 r. dla Pani M. S. na manicure hybrydowy, hennę z regulacją, pedicure. Depilacja woskiem na kwotę 175 zł., wskazany sposób zapłaty przelew. Pani M. S. dokonała zapłaty przelewem na konto M. O. – data waluty na koncie 24 grudnia 2014 r. Nawet gdyby przyjąć, że doszło do wykonania przez M. O. powyższych czynności, nie świadczy to w ocenie Inspektoratu, o prowadzeniu działalności gospodarczej. Uzasadnione wątpliwości w ocenie organu budzi fakt rozpoczynania działalności gospodarczej w tak krótkim czasie przed złożeniem wniosku o wypłatę zasiłku macierzyńskiego oraz zasiłku rodzicielskiego. Istotnym jest również fakt, iż zgłaszając prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej M. O. była w zaawansowanej ciąży i musiała mieć wiadomość, że po urodzenia dziecka jej aktywność zawodowa i zdolności zarobkowe ulegną ograniczeniu. Jak wynika z karty informacyjnej ze szpitala została ona przyjęta na oddział w 9-tym tygodniu ciąży z powodu zagrażającego poronienia. W ocenie inspektoratu mało wiarygodny jest fakt, iż lekarz prowadzący zaleca oszczędzający tryb życia już na początku ciąży, a M. O. w ostatnich tygodniach ciąży podejmuje czynną działalność gospodarczą podczas gdy na początku ciąży groziło jej poronienie , a działalność gospodarcza oparta jest na usługach kosmetycznych z dojazdem do klienta. Jednocześnie z danych zawartych w Kompleksowym Systemie Informatycznym ZUS wynika, że w okresie od dnia 23 maja 2014 r. do dnia 16 września 2014 r. M. O. zostały wystawione zaświadczenia o niezdolności do pracy z tytułu ciąży. W ocenie organu rentowego wnioskodawczyni faktycznie nie rozpoczęła wykonywania działalności, w związku z czym nie podlega ubezpieczeniom społecznym od dnia 1 listopada 2014 r. /decyzja k. 87-90 akt rentowych ZUS/

Wnioskodawczyni M. O. zakwestionowała zasadność powyższej decyzji i w dniu 22 kwietnia 2015 r. złożyła odwołanie. Zaskarżonej decyzji zarzuciła nieprawidłowe ustalenie stanu faktycznego i błędną ocenę dowodów. Skarżąca wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez przyjęcie, iż podlega ona obowiązkowemu ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu oraz dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu począwszy od dnia 1 listopada 2014 r. W uzasadnieniu odwołująca podniosła, iż organ rentowy błędnie przyjął, iż powodem rozpoczęcia przez nią prowadzenia działalności gospodarczej była chęć uzyskania świadczeń ubezpieczeniowych przysługujących po narodzinach dziecka , wypłacanych od wysokiej podstawy. Zdaniem wnioskodawczyni przepisy ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych nie uzależniają obowiązku ubezpieczenia od zakresu prowadzenia działalności , rodzaju dokonywanych czynności , czy wysokości uzyskanego dochodu. Tym samym okoliczność ,że strata z tytułu prowadzenia działalności przewyższała dochód uzyskany przez skarżącą, nie może mieć żadnego znaczenia dowodowego. Wnioskodawczyni wskazała ponadto ,że posiadała doświadczenie zawodowe jako kosmetyczka (wykonywała ten zawód w salonie kosmetycznym E. w Ł. przez okres dwóch lat) , a ponadto ukończyła Wyższą Szkołę (...) o Zdrowiu na kierunku kosmetycznym z tytułem licencjata. Tym samym była osobą doświadczoną i wykwalifikowaną w tym zawodzie i już po rozwiązaniu umowy o pracę , co miało miejsce w dniu 25 stycznia 2014 r. , planowała rozpocząć działalność w tym kierunku , jednakże chwilowe komplikacje na początku ciąży spowodowały, że nie mogła ona rozpocząć działalności wcześniej. M. O. wskazała, iż z dotychczasowego orzecznictwa sądowego rozpoczęcie działalności gospodarczej w czasie ciąży nawet w gdy jej zachowanie było obliczone na uzyskanie w niedługim czasie świadczeń z ubezpieczenia społecznego , przy faktycznym prowadzeniu działalności nie powoduje, że osoba taka nie podlega ubezpieczeniom społecznym z tej działalności. Wnioskodawczyni podniosła ,że fakt zagrożenia ciąży wystąpił u niej jedynie na początku jej trwania tj. około 9 tygodnia, a w dniu 16 września 2014 r. lekarz ginekolog wydał skarżącej zaświadczenie o braku przeciwwskazań do powrotu do pracy (w 26 tygodniu ciąży) i tym samym wnioskodawczyni mogła podjąć aktywność zawodową. Zdaniem M. O. usługi kosmetyczne jakie świadczyła odwołująca nie należały do zajęć forsownych i zagrażających ciąży , a podjęcie działalności w formie mobilnej tj. dojazdem do klienta było dla niej najbardziej dogodną formą aktywności zawodowej. W ten sposób nie ponosiła ona kosztów związanych z najmem lokalu , a

ponadto mogła ona świadczyć usługi jedynie wówczas gdy się dobrze czuła i miała na to ochotę. Ponadto założeniem wnioskodawczyni było świadczenie usług jedynie w promieniu 30 km od miejsca swojego zamieszkania . M. O. świadczyła usługi w okolicach Ł. , Ż. i K. , a dojazd do klienta zajmował jej nie więcej niż 20 minut. Odwołująca wskazała , że o fakcie prowadzenia przez nią działalności gospodarczej świadczą dokumenty : zaświadczenie z centralnej ewidencji działalności gospodarczej , faktury VAT świadczące o kosztach związanych z zamieszczeniem ogłoszeń w prasie o tytule (...), faktura VAT świadcząca o zakupie pieczętki firmowej , faktury VAT świadczące o zakupie środków kosmetycznych , faktury VAT świadczące o zakupie paliwa w celu dojazdu do klienta w dniach : 11 listopada 2014 r. , 7 grudnia 2014 r. i 14 grudnia 2014 r. Zdaniem skarżącej w spornym okresie wykonała szereg usług u następujących osób: A. A.; A. M. i K. M.. Z załączonych dokumentów w postaci faktur, dokumentów wewnętrznych i przelewów wynika, iż w dniu 16 grudnia 2014 r. skarżąca wykonała usługi kosmetyczne u A. M. w miejscowości S. Towarzystwo, natomiast w dniu 20 grudnia 2014 r. u M. S. w miejscowości P.. Za wykonane usługi skarżąca otrzymała wynagrodzenie w formie przelewu w dniu 24 grudnia 2014 r. i wpłaty gotówkowej w dniu 29 grudnia 2014 r. w łącznej wysokości 365 zł. M. O. podniosła ,że nie zakończyła działalności gospodarczej w związku z narodzinami dziecka i nie wyrejestrowała się z ubezpieczeń ,a co więcej namierza wkrótce kontynuować działalność. Wnioskodawczyni wskazała, że aby daną działalność zakwalifikować jako działalność zarobkową nie jest konieczne faktyczne osiągnięcie dochodów z tej działalności , a decydujące znaczenie ma dążenie danego podmiotu do osiągnięcia zarobku poprzez wykonywanie określonej działalności. Tym samym o zarobkowym charakterze działalności gospodarczej nie decyduje faktyczne osiągnięcie zysku lecz zamiar jego osiągnięcia (cel) /odwołanie k. 2 –13/.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. z dnia 22 maja 2015 r. wniósł o jego oddalenie. Organ rentowy podniósł argumenty wskazane w uzasadnieniu skarżonej decyzji /odpowieź na odwołanie k.15-17/ .

Na rozprawie z dnia 17 marca 2016 r. i 12 maja 2016 r. wnioskodawczyni poparła odwołanie. Pełnomocnik ZUS wniósł o jego oddalenie /stanowisko wnioskodawczyni min.00:00:58 – 00:01:03 – płyta Cd k. 32, protokół rozprawy – k.48-52 , stanowisko pełnomocnika organu rentowego min.00:05:39 – 00:06:08 – płyta Cd k. 32, protokół rozprawy – k.48-52/.

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczyni legitymuje się wykształceniem wyższym licencjackim na kierunku kosmetologia na Wyższej Szkole (...) o Zdrowiu w Ł. (studia licencjackie ukończyła w dniu 24 października 2013 r.) /kopie dyplomu ukończenia studiów – k.61 akt ZUS/

Wnioskodawczyni w okresie od dnia 19 listopada 2012 r. do dnia 31 stycznia 2013 r. była zatrudniona w firmie (...) na stanowisku kosmetyczki – sprzedawcy. Umowa o pracę została rozwiązana z uwagi na upływ czasu na jaki został zawarta /kopia świadectwa pracy k.66 akt ZUS/.

Wnioskodawczyni w okresie od dnia 1 lutego 2013 r. do dnia 25 stycznia 2014 r. była zatrudniona w firmie (...) na stanowisku kosmetyczki – sprzedawcy. Umowa o pracę została rozwiązana za 2- tygodniowym okresem wypowiedzenia /kopia świadectwa pracy k.64 akt ZUS/.

W w/w zakładach pracy wnioskodawczyni wykonywała zawód kosmetyczki , a w związku z faktem ,że można było tam nabyć kosmetyki niedostępne w drogeriach jej stanowisko nosiło dodatkowe określenie – sprzedawca /zeznania wnioskodawczyni k.52 w związku z jej informacyjnymi wyjaśnieniami min.00:01:07 – 00:05:39 – płyta CD k.32/.

Ciąża u wnioskodawczyni została stwierdzona w dniu 29 kwietnia 2014 r. (4/5 tydzień) , a przewidywany termin porodu został określony na dzień 2 stycznia 2015 r. /karta ciąży w dokumentacji medycznej wnioskodawczyni – k.40 oraz dokumentacja medyczna wnioskodawczyni k.38/.

Wnioskodawczyni od roku starała się o dziecko, zbadano nasienie męża wnioskodawczyni / dokumentacja medyczna wnioskodawczyni k.40/.

W dniu 1 listopada 2014 r. wnioskodawczynie dokonała zgłoszenia rozpoczęcia działalności gospodarczej polegającej na świadczeniu usług kosmetycznych z dojazdem do klienta (symbol (...)) i z tego tytułu dokonała zgłoszenia do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych , dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego oraz obowiązkowego ubezpieczenia zdrowotnego od dnia 1 listopada 2014 r. /ustalenia w aktach ZUS , oświadczenie wnioskodawczynie k.68 akt ZUS/.

W dokumentach rozliczeniowych przekazanych do Zakładu wnioskodawczynie obliczyła i rozliczyła składkę na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne oraz dobrowolne ubezpieczenie chorobowe od podstawy wymiaru składek za listopad 2014 r. w wysokości 9 365,00 zł , a za grudzień w wysokości 8 458,00 zł. /bezsporne/.

W okresie od dnia 23 maja 2014 r. do dnia 31 maja 2014 r.(tj. w 9 tygodniu ciąży) M. O. przebywała na Oddziale Położniczo – Ginekologicznym Szpitala (...) w Ł. z uwagi na zagrażające jej poronienie. Wnioskodawczynie otrzymała zwolnienie lekarskie na okres od dnia 23 maja 2014 r. do dnia 14 czerwca 2014 r.

W okresie od dnia 17 października 2014 r. do dnia 22 października 2014 r. (tj. w 31 tygodniu ciąży) M. O. przebywała na Oddziale Położniczo – Ginekologicznym Szpitala (...) w Ł. z uwagi na zagrożenie wystąpienia u niej przedwczesnego porodu. Na karcie wypisu ze szpitala zalecono , aby wnioskodawczynie prowadziła oszczędzający tryb życia.

W okresie od dnia 10 grudnia 2014 r. do 15 grudnia 2014 r. (tj. w 38 tygodniu ciąży) M. O. przebywała na Oddziale Położniczo – Ginekologicznym Szpitala (...) w Ł. z uwagi na występujące u niej skurcze macicy. Zastosowane leczenie spowodowało ,że czynność skurczowa nie rozwinęła się u wnioskodawczynie.

W dniu 29 grudnia 2014 r. M. O. urodziła dziecko /dokumentacja medyczna wnioskodawczynie – k.40/.

Pomiędzy zakończeniem pracy w zakładzie (...), a zgłoszeniem działalności gospodarczej w dniu 1 listopada 2014 r. wnioskodawczynie była zarejestrowana w Urzędzie Pracy jako osoba bezrobotna. /zeznania wnioskodawczynie k.52 w związku z jej informacyjnymi wyjaśnieniami min.00:10:00 – 00:19:35 – płyta CD k.32/.

Wnioskodawczynie nie prowadziła wcześniej działalności gospodarczej. /zeznania wnioskodawczynie k.52 w związku z jej informacyjnymi wyjaśnieniami min.00:10:00 – 00:19:35 – płyta CD k.32/.

M. O. nie korzystała z dotacji Urzędu Pracy na rozpoczęcie prowadzenia działalności gospodarczej. /zeznania wnioskodawczynie k.52 w związku z jej informacyjnymi wyjaśnieniami min.00:10:00 – 00:19:35 – płyta CD k.32/.

M. O. zgłosiła roszczenie o wypłatę zasiłku macierzyńskiego za okres od dnia 29 grudnia 2014 r. do 28 czerwca 2015 r. /bezsporne/.

Wnioskodawczynie w dniu 20 maja 2014 r. ważyła 56,8 kg, a w dniu 26 grudnia 2014 r. ważyła 72 kg / dokumentacja medyczna, karta przebiegu ciąży k.40/.

W listopadzie oraz grudniu 2014 r. wnioskodawczynie w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą wystawiła następujące pokwitowania wpłat za świadczone usługi kosmetyczne:

- nr 1 z dnia 11 listopada 2014 r. na kwotę 160,00 zł
- nr 2 z dnia 12 listopada 2014 r. na kwotę 180,00 zł
- nr 3 z dnia 14 listopada 2014 r. na kwotę 160,00 zł
- nr 4 z dnia 14 listopada 2014 r. na kwotę 180,00 zł
- nr 5 z dnia 15 listopada 2014 r. na kwotę 140,00 zł
- nr 6 z dnia 22 listopada 2014 r. na kwotę 150,00 zł

- nr 7 z dnia 29 listopada 2014 r. na kwotę 350,00 zł
- nr 8 z dnia 6 grudnia 2014 r. na kwotę 215,00 zł
- nr 9 z dnia 6 grudnia 2014 r. na kwotę 130,00 zł
- nr 10 z dnia 18 grudnia 2014 r. na kwotę 190,00 zł
- nr 11 z dnia 20 grudnia 2014 r. na kwotę 215,00 zł
- nr 12 z dnia 20 grudnia 2014 r. na kwotę 245,00 zł
- nr 13 z dnia 21 grudnia 2014 r. na kwotę 205,00 zł
- nr 14 z dnia 21 grudnia 2014 r. na kwotę 185,00 zł

W/w rachunki nie zawierają dokładnych danych nabywców usług , a jedynie ich imiona oraz nazwy miejscowości bez wskazania adresu /dokumentacja k.36/.

W ramach prowadzonej działalności gospodarczej wnioskodawczynie wystawiła dwie faktury za świadczone usługi kosmetyczne :

- nr 1 na kwotę 190,00 zł obejmującą usługi : manicure hybrydowego , henny z regulacją oraz pedicure – nabywca A. M. (faktura z dnia 16 grudnia 2014 r.).
- nr 2 na kwotę 175,00 zł obejmującą usługi : manicure hybrydowego , henny z regulacją przekłucia uszu , pedicure oraz depilacji woskiem – nabywca M. S. (faktura z dnia 20 grudnia 2014 r. /dokumentacja k.36/

Wnioskodawczynie posiada w ramach działalności rachunek bankowy firmowy o nr (...). W dniu 24 grudnia 2014 r. na w/w rachunek wpłynęła kwota w wysokości 175,00 zł będąca należnością za usługi kosmetyczne świadczone na rzecz M. S. ,a w dniu 29 grudnia 2014 r. na w/w rachunek wpłynęła kwota w wysokości 190,00 zł będąca należnością za usługi kosmetyczne świadczone na rzecz A. M. /dokumentacja k.36/.

Przychód wnioskodawczynie w listopadzie 2014 r. wyniósł 1 320,00 zł , a w grudniu 1 750,00 zł /zestawienie k.86 akt ZUS/.

W związku z prowadzoną działalnością gospodarczą wnioskodawczynie poniosła następujące wydatki :

- koszt zakupu pieczętki firmowej – 60,27 zł.
- koszt zakupu towaru służącego do świadczenia usług kosmetycznych – 155,20 zł.
- koszt zakupu towaru służącego do świadczenia usług kosmetycznych – 65,15 zł.
- koszt reklamy (zamieszczonej w gazecie (...) od dnia 13 listopada 2014 r. do dnia 27 listopada 2014 r.) świadczonych usług – 10,80 zł
- koszt reklamy (zamieszczonej w gazecie (...) od dnia 17 grudnia 2014 r. do dnia 2 stycznia 2015 r.) świadczonych usług – 10,80 zł – faktura z dnia 10 grudnia 2014 r.
- koszt zakupu towaru służącego do świadczenia usług kosmetycznych – 27,41 zł.
- koszt związany z zapłatą podatku od nieruchomości w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą – 7,02 zł.
- koszt związany z zakupem paliwa (w dniu 11 listopada 2014 r.) – 228,48 zł.

-koszt związany z zakupem paliwa (w dniu 7 grudnia 2014 r.) – 100,03 zł.

-koszt związany z zakupem paliwa (w dniu 14 grudnia 2014 r.) – 100,10 zł.

-koszt związany z zakupem paliwa (w dniu 23 grudnia 2014 r.) – 99,96 zł /dokumentacja w aktach ZUS k:2 , 36, 37,38 ,47, 48,49 , 50 , 51, 52, 53/.

Działalność gospodarcza wnioskodawczynie miała polegać na wykonywaniu usług kosmetycznych z zakresu pielęgnacji dłoni i stóp , makijażu oraz pielęgnacji opraw oczu. Wskazane usługi (...) świadczyła w domach klientów (pozyskanych z ogłoszenia w gazecie lub z polecenia) , a do miejsca świadczenia usług wnioskodawczynie dojeżdżała samochodem marki T. (...) należącym do jej teścia, odliczając paliwo za przejechane kilometry z kosztów uzyskania przychodu / zeznania wnioskodawczynie k.52 w związku z jej informacyjnymi wyjaśnieniami min.00:06:08 – 00:10:00 – płyta CD k.32/.

A. M. z ogłoszenia w gazecie pozyskała numer telefonu kontaktowego do kosmetyczki , a po wykonaniu połączenia zorientowała się ,że jest to M. O. którą zna z uwagi na wcześniejsze usługi z jakich korzystała w zakładzie kosmetycznym, gdzie pracowała wnioskodawczynie. M. O. w okresie przedświątecznym (Bożego Narodzenia 2014 r.) świadczyła A. M. usługę polegającą na wykonaniu paznokci hybrydowych i pobrała bliżej nieokreśloną kwotę . A. M. otrzymała od wnioskodawczynie jedną fakturę, ale dotyczyło to wcześniej świadczonej przez wnioskodawczynię usługi i było potrzebne A. M. z uwagi na toczące się postępowanie rozwodowe. Należność za fakturę A. M. opłaciła przelewem na pocztę./zeznania świadka A. M. k.50-51/

Wnioskodawczynie od dnia 28 grudnia 2015 r. wznowiła prowadzenie działalności gospodarczej , określiła podstawę wymiaru składek w najniższej dopuszczanej wysokości. /zeznania wnioskodawczynie k.52 w związku z jej informacyjnymi wyjaśnieniami min.00:06:08 – 00:10:00 oraz min.00:27:47 płyta CD k.32 , dokumentacja k.36/

Wnioskodawczynie zarejestrowała kasę fiskalną od dnia 28 grudnia 2015 r. /zawiadomienie k.24/

Powyższych ustaleń Sąd dokonał na podstawie zgromadzonych w aktach dokumentów oraz częściowo na podstawie zeznań wnioskodawczynie, zaś w pozostałej części odmówił jej zeznaniom oraz zeznaniom zgłoszonych przez nią świadków wiarygodności i mocy dowodowej, o czym niżej.

Sąd Okręgowy nie dał wiary zeznaniom wnioskodawczynie oraz przesłuchanym świadkom, co do tego, że skarżąca zarejestrowała działalność gospodarczą po to, aby faktycznie ją prowadzić we własnym imieniu, uznając, że ich zeznania w tym zakresie nie znajdują potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym oraz są niespójne a czasami wewnętrznie sprzeczne.

Już na etapie postępowania zusowskiego M. O. wyjaśniła ,że dodatkową przyczyną rozpoczęcia działalności gospodarczej był fakt długiego poszukiwania pracy w zawodzie kosmetyczki oraz fakt zajścia w ciążę i tym samym braku możliwości znalezienia pracodawcy.

Zdaniem Sądu niewiarygodne jest to, że wnioskodawczynie zdecydowała się na rozpoczęcie działalności gospodarczej w niewielkim odstępie czasowym od przewidzianego terminu porodu i to w sytuacji gdy w czasie ciąży występowały u niej różnego rodzaju powikłania. Ponadto charakter prowadzonej działalności , z uwagi na wyjazdy do klientów , już w założeniu był wyjątkowo obciążający dla wnioskodawczynie i niósł ze sobą duże ryzyko wystąpienia ewentualnych zagrożeń czy też powikłań ciąży. Wnioskodawczynie w okresie od dnia 23 maja 2014 r. do dnia 31 maja 2014 r. przebywała przecież na Oddziale Położniczo – Ginekologicznym z uwagi na zagrażające jej poronienie i otrzymała zwolnienie lekarskie na okres od dnia 23 maja 2014 r. do dnia 14 czerwca 2014 r. Ponadto okresie od dnia 17 października 2014 r. do dnia 22 października 2014 r. ponownie przebywała na Oddziale Położniczo – Ginekologicznym z uwagi na zagrożenie wystąpienia u niej przedwczesnego porodu. Na karcie wypisu ze szpitala zalecono, aby prowadziła oszczędzający tryb życia, a w okresie od dnia 10 grudnia 2014 r. do 15 grudnia 2014 r. znów przebywała na Oddziale z uwagi na występujące u niej skurcze macicy. Udało się uniknąć przedwczesnego porodu.

Historia choroby wnioskodawczynie wskazuje zatem, że wnioskodawczynie przed założeniem działalności miała problemy zagrażające ciąży i mogła przypuszczać, że utrudnią jej one prowadzenie działalności polegającej na pracy manualnej z jazdą do klienta małym samochodem T. (...) w zaawansowanej ciąży, w której przytyła 15 kg, gdzie od roku starano się o potomstwo, jak wskazała lekarzowi, a nawet zbadano nasienie ojca w marcu 2014 r. /k.40/.

Wnioskodawczynie twierdziła, że w grudniu 2014 r. świadczyła usługi kosmetyczne na rzecz A. M. (poznanej przez wnioskodawczynię w czasie pracy u poprzedniego pracodawcy) w jej domu. Wnioskodawczynie odbyła tylko jedną wizytę, a wszystkie czynności jakie wykonała zostały uwzględnione w fakturze z dnia 16 grudnia 2014 r. /zeznania wnioskodawczynie k.52 w zw. z k.48-49/. Tymczasem A. M. twierdziła, że otrzymała od wnioskodawczynie jedną fakturę, ale dotyczyło to wcześniej świadczonej przez wnioskodawczynię usługi i było jej potrzebne z uwagi na toczące się postępowanie rozwodowe. Jest też zupełnie niezrozumiałe, że należność za fakturę A. M. opłaciła przelewem na pocztę /zeznania świadka k.50-51/, przy czym wnioskodawczynie wskazywała, że matka płaciła za córkę, zaś K. M. podkreśliła, iż zapłaciła za siebie gotówką od razu po wykonaniu usługi /k.49-50/, zaś z faktury wynika, że tego dnia henna i manicure był podwójny /k.36/, zatem zeznania wszystkich 3 osób w tym zakresie nie zasługują na wiarę. Zwyczajowo za tego typu usługi świadczone w domu klienta wynagrodzenie pobierane jest od razu w gotówce, zwłaszcza iż jest to spotkanie wcześniej umówione, zatem wiadomo ile- co kosztuje, więc nie ma problemu z przygotowaniem gotówki, a jeśli jest z tym problem to logiczny wydaje się przelew na konto firmowe, a nie skutek wizyty na pocztę po 13 dniach.

W odniesieniu do złożonych w niniejszym postępowaniu zeznań świadków jak i samej wnioskodawczynie wskazać należy, że nie jest do końca jasne w jaki sposób wnioskodawczynie pozyskała zeznających w niniejszej sprawie klientów, zwłaszcza że byli jej klientami w poprzednim miejscu zatrudnienia, a świadkowie różnili się co do kwestii czy wnioskodawczynie pozyskała klientów poprzez stosowne ogłoszenie w prasie czy też z uwagi na fakt, że klienci ci korzystali z jej usług w czasie gdy wykonywała zawód kosmetyczki w salonie. Ponadto w odniesieniu do zeznań samej wnioskodawczynie jak i A. M. wskazać należy, że były one niespójne co do ilości świadczonych przez wnioskodawczynię usług na A. M. w grudniu 2014 r., a także co do okoliczności, które legły u podstaw wystawienia faktury w dniu 16 grudnia 2014 r. Z zestawienia dat ogłoszeń do prasy wynika, że wnioskodawczynie nie posiadała żadnego zaplecza w postaci ewentualnych klientów, tylko najpierw otworzyła działalność gospodarczą, w po tygodniu dała ogłoszenie w prasie na tę okoliczność, a kolejne na 2 tygodnie przed urodzeniem dziecka.

Wnioskodawczynie korzystała także z samochodu teścia, zatem nie należącego do niej, bo nie przedstawiła na tę okoliczność żadnych dowodów, zaś kwoty za rzekomo przejechane paliwo wrzucała w koszty działalności swej firmy. Utworzony rachunek bankowy firmowy nie był przez wnioskodawczynię wykorzystywany na potrzeby działalności gospodarczej, z przedłożonego przez wnioskodawczynię wyciągu z rachunku bankowego firmowego nie wynika też aby posiadała ona pozwalające jej uiścić składki na ubezpieczenie społeczne odpowiednie kwoty pieniężne, a mimo to jak twierdziła zamierzała prowadzić działalność gospodarczą. Jedyne ruchy na koncie dotyczyły należności za 2 faktury, uczynione w grudniu 2014 r., mimo iż działalność miała być rozpoczęta od 1 listopada 2014 r., a przecież wnioskodawczynie nabywała artykuły, tankowała paliwo, opłacała ZUS, więc czynności te jak się wydaje winny wynikać także z rachunku.

A. A. korzystała z usług świadczonych przez wnioskodawczynię, jednakże była jej klientką z poprzedniej pracy, jak sama przyznała, a zatem znały się wcześniej, stąd jej zeznania także podlegają ocenie jako osoby znajomej, nie zaś obcej. Niezależnie od powyższego analiza złożonych przez odwołującą KP wskazuje, że wystawiła ona dowód wpłaty na A. P. w dniu 14 listopada 2014 r. na kwotę 180 zł i w dniu 6 grudnia 2014 r. na kwotę 130 zł /akta ZUS/, tymczasem nazwisko świadka zaczyna się na literę A, co stawia pod znakiem wątpliwości wiarygodność dokumenty, jak i zeznania świadka.

W listopadzie oraz grudniu 2014 r. w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą wystawiono pokwitowania wpłat za świadczone usługi kosmetyczne, jednakże znajdują się na nich jedynie imiona i nazwy miejscowości, zatem

nie oznaczają jeszcze, iż usługi te zostały faktycznie wykonane, zwłaszcza że żadna z tych osób nie została zgłoszona w charakterze świadka.

Dodatkowo wnioskodawczyni nie posiada strony internetowej, za pośrednictwem której mogłaby przedstawiać ofertę swojej firmy i reklamować świadczone przez siebie usługi. Zważyć należy, że skuteczne prowadzenie działalności gospodarczej, zwłaszcza mającej charakter mobilny (wykonywanie usług w domu pacjenta) wymaga przedstawienia oferty potencjalnym klientom, co wiąże się z podjęciem konkretnych działań, na którą to okoliczność wnioskodawczyni nie przedstawiła dowodów poza 2 ogłoszeniami w prasie, w tym 1 na 3 tygodnie przed porodem, zaś po 2 pobycie w szpitalu z uwagi na ciężę zagrożoną w dniu pójścia do szpitala po raz 3 z uwagi na zagrażający poród przedwczesny.

Niewiarygodne jest to, aby praktycznie przy żadnym nakładzie pracy ze strony skarżącej celem zaprezentowania oferty swoich usług, zamierzała faktycznie prowadzić swoją działalność osiągając dochody. O tym, że działalność została zarejestrowana jedynie po to, aby wnioskodawczyni mogła zadeklarować do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wysokie podstawy składek na ubezpieczenie społeczne, zdaniem Sądu świadczą też takie okoliczności jak to, że wnioskodawczyni zdecydowała się na rejestrację działalności będąc w zaawansowanym stadium ciąży po kilkukrotnym pobycie w szpitalu z uwagi na ciężę zagrożoną, zwłaszcza iż brała luteinę, co wynika z dokumentacji medycznej.

Także 1 z tankowań samochodu wliczone w koszty uzyskania przychodu miało miejsce w dniu 14 grudnia 2014 r. /k.37 akt ZUS/, zatem podczas pobytu wnioskodawczyni w szpitalu, w którym była do 15 grudnia 2014 r. Analiza ewidencji przebiegu pojazdu wskazuje także, że w trakcie pobytu w szpitalu w dniach 10-12 grudnia 2014 r. wnioskodawczyni przejechała 80 km po towar /k.39 ZUS/.

Wnioskodawczyni co prawda od dnia 28 grudnia 2015 r. wznowiła prowadzenie działalności gospodarczej, jednakże jak twierdziła nie wykonywała działalności i tym samym utraciła większość klientów określiła podstawę wymiaru składek w najniższej dopuszczalnej wysokości. W ocenie Sądu odwołująca nie wykazała, iż takowe klientki w ogóle posiadała /00:27:47/.

Na uwagę zasługują także zakupy w R., gdyż wynika z nich, że w przeciągu niecałego miesiąca /17 listopad a 12 grudzień 2014 r./- w trakcie pobytu w szpitalu zresztą nabyła 4 paczki patyczków kosmetycznych, czyli 800 sztuk. Zdaniem Sądu chodziło o uprawdopodobnienie wykonywanej działalności. Niepodobna, aby w tak krótkim czasie zużyto 400 sztuk, aby należało kupić następne. W ocenie Sądu nieprawdopodobne jest także aby na 9 dni przed porodem / biorąc pod uwagę ostatnie zapisy w ewidencji przebiegu pojazdu/ wnioskodawczyni przejechała 105 km łącznie do klientów, co wynika z ewidencji przebiegu pojazdu za miesiąc grudzień.

Wnioskodawczyni była w zaawansowanej ciąży, jest logicznym, że jak każda przyszła matka winna dbać o zdrowie swego dziecka także w ostatnim trymestrze ciąży, trudno zatem uznać by 9 dni przed porodem jeździła małym autem przy tej wadze narażając siebie i dziecko na jakikolwiek uraz, a na 3 tygodnie jechała 40 km, by kupić niepotrzebne nikomu patyczki.

Rozmiar działań jakie wnioskodawczyni podjęła po zarejestrowaniu działalności nie mógł zdaniem Sądu dać podstaw do założenia, iż osiągnie ona przychód. Co więcej faktyczne dochody jakie osiągnęła odwołująca w spornym okresie wskazują na to, że skarżącej po prostu nie stać było w rzeczywistości na opłacanie tak wysokich składek od zadeklarowanych przez nią dochodów jako osoby prowadzącej działalność gospodarczą, jeśli myślała o ciągłości prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej, zaś zakupienie kasy fiskalnej i podstawa wymiaru składek od najniższej kwoty nastąpiły już na etapie postępowania sądowego.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 pkt 5 i art. 12 ust 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity Dz. U z 2015 r. poz. 748 z późn. zm.), obowiązkowym ubezpieczeniem emerytalnym

i rentowym, wypadkowym - podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność oraz osobami z nimi współpracującymi.

Stosownie do treści art. 8 ust. 6 pkt 1 za osobę prowadzącą pozarolniczą działalność uważa się osobę prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie przepisów o działalności gospodarczej lub innych przepisów szczególnych.

Na mocy art. 13 pkt 4 analizowanej ustawy osoby prowadzące działalność pozarolniczą podlegają obowiązkowym ubezpieczeniom od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności, z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

Z mocy art. 11 ust. 2 w/w ustawy ubezpieczeniu chorobowemu osoby prowadzące pozarolniczą działalność podlegają dobrowolnie na swój wniosek.

Okres podlegania obowiązkowym ubezpieczeniom określa przepis art. 13 pkt 4 zgodnie z którym osoby prowadzące pozarolniczą działalność obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu podlegają w okresie od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności, z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

Stosownie do art. 18 ust. 8 podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe osób prowadzących pozarolniczą działalność stanowi zadeklarowana kwota, nie niższa jednak niż 60 % prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego przyjętego do ustalenia kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek, ogłoszonego w trybie art. 19 ust. 10 na dany rok kalendarzowy. Składka w nowej wysokości obowiązuje od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia danego roku.

Na podstawie art. 36 ust. 1, ust. 3 i ust. 4 cytowanej ustawy każda osoba objęta obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi podlega zgłoszeniu do ubezpieczeń społecznych, w terminie 7 dni od daty powstania obowiązku ubezpieczenia. Obowiązek zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych osób prowadzących działalność gospodarczą należy do tych osób.

Art. 18 ust. 8 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych stanowi, iż podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe ubezpieczonych, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 5, stanowi zadeklarowana kwota, nie niższa jednak niż 60% prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego przyjętego do ustalenia kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek, ogłoszonego w trybie art. 19 ust. 10 na dany rok kalendarzowy. Składka w nowej wysokości obowiązuje od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia danego roku.

Natomiast z mocy art. 18a ust. 1 podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe ubezpieczonych, o których mowa w art. 8 ust. 6 pkt 1 (to jest osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie przepisów o działalności gospodarczej lub innych przepisów szczególnych), w okresie pierwszych 24 miesięcy kalendarzowych od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności gospodarczej stanowi zadeklarowana kwota, nie niższa jednak niż 30 % kwoty minimalnego wynagrodzenia.

Stosownie do treści art. 20 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe oraz ubezpieczenie wypadkowe w/w osób stanowi podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i ubezpieczenia rentowe.

Na podstawie zaś art. 66 ust. 1 pkt. 1c ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych z dnia 27 sierpnia 2004 roku (tekst jednolity Dz. U.

z 2015 r. poz. 581, ze zm.) osoby spełniające warunki do objęcia ubezpieczeniami społecznymi, które są osobami prowadzącymi działalność pozarolniczą, podlegają obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego.

Z art. 47 ust 1 pkt 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych wynika, że płatnik składek, będący osobą fizyczną opłacającą składkę wyłącznie za siebie, przesyła w tym samym terminie deklarację rozliczeniową, imienne raporty miesięczne oraz opłaca składki za dany miesiąc, z zastrzeżeniem ust. 1a, 2a i 2b, nie później niż do 10 dnia następnego miesiąca.

W myśl art. 47 ust. 2 i ust. 3 tej ustawy płatnik składek, który opłaca składki wyłącznie za siebie, przysyła jedynie deklarację rozliczeniową.

Odnosząc się do powyższej spornej kwestii wskazać w pierwszej kolejności należy, iż na podstawie przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (tekst jednolity Dz. U. z 2015 r. poz. 584 z póź. zm.) osobą prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą jest przedsiębiorca, czyli osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna nie będąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną, która we własnym imieniu wykonuje działalność gospodarczą. Zgodnie z art. 2 wspomnianej ustawy działalnością gospodarczą jest zarobkowa działalność wytwórcza, budowlana, handlowa, usługowa oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopalin ze złóż, a także działalność zawodowa wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły. Przedsiębiorca, będący osobą fizyczną może podjąć działalność gospodarczą po uzyskaniu wpisu do ewidencji działalności gospodarczej.

W orzecznictwie przyjmuje się, że cechami działalności gospodarczej są: 1) zawodowy (a więc stały) charakter, 2) związana z nią powtarzalność podejmowanych działań, 3) podporządkowanie zasadzie racjonalnego gospodarowania i 4) uczestnictwo w obrocie gospodarczym (por. uchwałę składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z 6 grudnia 1991 r., sygn. III CZP 117/91, opubl. OSNCP 1992 nr 5, poz. 65). Podkreśla się także, iż dla uznania określonej przedmiotowo działalności za działalność gospodarczą konieczne jest łączne zaistnienie trzech jej cech funkcjonalnych: zarobkowości, zorganizowania i ciągłości. Brak którejkolwiek z nich oznacza, że dana działalność nie może być zakwalifikowana do kategorii działalności gospodarczej. Przesłanka wykonywania działalności gospodarczej w sposób ciągły nie jest rozumiana jako konieczność jej wykonywania bez przerwy, lecz jako zamiar powtarzalności określonych czynności w odróżnieniu od ich przypadkowości, sporadyczności lub okazjonalności. Przyjmuje się zatem, że działalność gospodarcza z założenia jest działalnością wykonywaną w sposób zorganizowany i nastawioną na nieokreślony z góry okres czasu, a ponadto związana jest z nią konieczność ponoszenia przez przedsiębiorcę ryzyka gospodarczego. Nie uznaje się więc za działalność gospodarczą: działalności okresowej i sporadycznej (por. wyrok Sądu Najwyższego z 30 listopada 2005 r., sygn. I UK 95/05, opubl. Orzecznictwo Sądu Najwyższego Izba Administracyjna, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych rok 2006, Nr 19-20, poz. 311, str. 863; postanowienie Sądu Najwyższego z 17 lipca 2003 r., sygn. II UK 111/03, opubl. Orzecznictwo Sądu Najwyższego Izba Administracyjna, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych rok 2003, Nr 17, poz. 1; wyrok NSA z dnia 19 marca 1991 r., (...) SA/Wa 898/90, (...) 1992, nr 3-4, poz. 58; wyrok NSA z dnia 17 września 1997 r., (...) SA/Wa (...), Pr. Gosp. 1998, nr 1, s. 32).

Niewątpliwie w ocenie, czy były podejmowane czynności zmierzające bezpośrednio do prowadzenia działalności gospodarczej, należy uwzględnić wszelkie okoliczności sprawy, w tym także zamiar osoby prowadzącej działalność gospodarczą. W wyroku z dnia

30 kwietnia 1997 r., (...) SA 46/96 (Przegląd Orzecznictwa (...) 1998 nr 2, poz. 48), Naczelny Sąd Administracyjny trafnie wskazał, że w razie uznania za zaprzestanie działalności gospodarczej innych zdarzeń niż jej likwidacja, należy brać pod uwagę nie tylko okoliczności obiektywne, ale także subiektywne, tzn. zamiar podatnika.

W przedmiotowej sprawie organ rentowy wskazał, że wnioskodawczyni zarejestrowała działalność gospodarczą wyłącznie w celu uzyskania świadczeń z ubezpieczenia społecznego tj. zasiłku macierzyńskiego wypłacanego przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych od zadeklarowanej podstawy wymiaru. Organ wskazał, że skarżąca zakładając działalność gospodarczą była w zaawansowanej ciąży. Zakwestionował fakt prowadzenia działalności gospodarczej wskazując, iż wnioskodawczyni nie wykazała w toku postępowania kontrolnego, że faktycznie rozpoczęła działalność gospodarczą, a jedynie podjęła czynności pozorujące.

W ocenie Sądu Okręgowego z poczynionych ustaleń faktycznych, wynika, że stanowisko organu rentowego jest uzasadnione. Świadczy o tym całokształt okoliczności sprawy i konkretnie ustalony stan faktyczny w niniejszej sprawie, o czym wskazano powyżej.

Zdaniem Sądu, dokumenty przedstawione przez wnioskodawczynię w toku postępowania kontrolnego organu rentowego oraz odwoławczego miały jedynie na celu upozorowanie rozpoczęcia prowadzenia działalności gospodarczej.

Świadczy o tym całokształt okoliczności sprawy w tym dokumentacja medyczna dokumentująca problemy wnioskodawczynie w ciąży. Ponadto należy wskazać, iż wnioskodawczynie nie skorzystała z preferencyjnych składek na ubezpieczenia społeczne, zadeklarowała natomiast wysoką kwotę stanowiącą podstawę wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia oraz ubezpieczenie chorobowe. Opisane działanie sprzeciwia się uznaniu działalności wykonywanej w spornym okresie przez skarżącą za działalność gospodarczą, jest bowiem sprzeczne z wspomnianą zasadą racjonalnego gospodarowania. Przychód uzyskany przez wnioskodawczynię w spornym okresie nie pozwalał na opłacenie składek od zadeklarowanej podstawy wymiaru. Sąd zdaje sobie sprawę, że w przypadku działalności te okoliczności te nie muszą ze sobą pozostawać w związku, jednakże każda osoba poważnie traktująca swą karierę zawodową i myśląca o ciągłości, zorganizowaniu i zarobkowości podjętej działalności gospodarczej, czego wnioskodawczynie nie wykazała w niniejszym procesie- nie abstrahuje w tym względzie od realnych możliwości finansowych.

Rozstrzygając niniejszą sprawę, Sąd miał na względzie, iż na prowadzenie działalności gospodarczej składają się też czynności przygotowawcze, zmierzające do późniejszego zaistnienia czynności gospodarczych. Jednakże w niniejszej sprawie problem polega na tym, że te podjęte działania wstępne miały na celu jedynie upozorowanie podjęcia działalności gospodarczej od dnia 1 listopada 2014 r.

Wskazać należy także, iż w orzecznictwie Sądu Najwyższego ugruntowany jest pogląd, zgodnie z którym istnienie wpisu do ewidencji nie przesądza o faktycznym prowadzeniu działalności gospodarczej, jednakże prowadzi do domniemania prawnego, według którego osoba wpisana do ewidencji, która nie zgłosiła zawiadomienia o zaprzestaniu prowadzenia działalności gospodarczej, jest traktowana jako prowadząca taką działalność. Domniemanie to może być obalone w drodze przeprowadzenia przeciwdowodu, który obciąża stronę twierdzącą o faktach przeciwnych twierdzeniom wynikającym z domniemania. Do sfery ustaleń faktycznych należy, czy działalność gospodarcza rzeczywiście jest wykonywana, czy też zaprzestano jej prowadzenia lub w ogóle nie podjęto, co powoduje wyłączenie z obowiązku ubezpieczenia.

W uznaniu Sądu podjęte przez wnioskodawczynię czynności legalizujące prowadzenie przez nią działalności gospodarczej od 1 listopada 2014 r. i zgłoszenie do ubezpieczeń społecznych z tego tytułu również zostały dokonane jedynie w celu umożliwienia skorzystania z wysokiego zasiłku macierzyńskiego, do których nie miałyby prawa bez podlegania ubezpieczeniu chorobowemu przez określony czas. Do takiego wniosku prowadzi fakt, że prowadzenie działalności wnioskodawczynie zgłosiła od 1 listopada 2014 r., zatem na bardzo krótko przed planowanym terminem porodu (dziecko urodziła 29 grudnia 2014 r.), a przed zgłoszeniem do ubezpieczeń społecznych jako osoba bezrobotna bez prawa do zasiłku nie miała żadnego tytułu do ubezpieczenia chorobowego. Zgłosiła także wysoką podstawę wymiaru składek, mimo że miała prawo do zadeklarowania znacznie niższej podstawy wymiaru na zasadach preferencyjnych.

Przedstawione okoliczności przemawiają za uznaniem, że wnioskodawczynie, ze względu na spodziewaną niezdolność do pracy i związane z tym prawo do świadczeń, była zainteresowana objęciem jej tytułem do ubezpieczeń społecznych od bardzo wysokiej podstawy wymiaru składek. Wnioskodawczynie chodziło jedynie o uzyskanie świadczeń z ubezpieczenia społecznego z tytułu porodu i temu celowi podporządkowała skonstruowanie określonej sytuacji prawnej, a zgłoszenie prowadzenia działalności gospodarczej, której faktycznie nie prowadziła, miało być narzędziem realizacji tego celu. W ocenie Sądu Okręgowego w świetle tak ustalonego stanu faktycznego w tej konkretnej sprawie zamiar wnioskodawczynie był właśnie taki, jak wskazano powyżej. Dla oceny, że dany podmiot wykonuje

działalność gospodarczą, konieczne jest stwierdzenie zarobkowego charakteru tej działalności /por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 24 listopada 2011 r. (...)/. Wnioskodawczyni takiego zamiaru nie miała. Podejmowała działalność gospodarczą będąc w zaawansowanej ciąży w celu uzyskania tytułu do ubezpieczeń społecznych i skorzystania z wysokich zasiłków macierzyńskich, co sama zresztą przyznała w swych zeznaniach przed ZUS. Nie można w żadnym razie także przyjąć, że prowadziła działalność gospodarczą nastawioną na nieokreślony z góry okres czasu, rozpoczynając ją w zaawansowanej ciąży, po pobycie w szpitalu i mając świadomość nieuchronnie zbliżającego się dnia porodu i zasiłku macierzyńskiego.

Nawet jeżeli przyjąć, że w okresie od 1 listopada 2014 r. do 29 grudnia 2014 r. wnioskodawczyni w jakimś zakresie usługi świadczyła, to w ocenie Sądu działalność ta miała co najwyżej charakter okazjonalny, "dorywczy", sporadyczny. Jako taka - z uwagi na brak cech ciągłości - nie może być uznana za działalność gospodarczą w rozumieniu art. 2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej. W uznaniu Sądu w zachowaniu wnioskodawczyni brak było zamiaru dążenia (woli) do uczynienia z działalności gospodarczej stałego (ciągłego) źródła dochodu. Natomiast podjęte przez odwołującą się czynności legalizujące działalność gospodarczą (wpis do ewidencji i zgłoszenie do ubezpieczeń społecznych) zostały dokonane jedynie w celu umożliwienia skorzystania z zasiłku macierzyńskiego (naliczanego od bardzo wysokiej podstawy), do których nie miałyby prawa bez podlegania ubezpieczeniu chorobowemu przez określony czas. Bez wątplenia wnioskodawczyni musiała mieć świadomość tego, że liczona od takiej podstawy składka będzie wysoka, ale składkę w takiej wysokości będzie płacić przez krótki tylko czas, gdyż wkrótce urodzi. Sąd ocenia zaś wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału. Taka ocena, dokonana została na podstawie przekonań sądu, jego wiedzy i posiadanego doświadczenia życiowego, w jego ocenie uwzględniała wymagania prawa procesowego oraz reguły logicznego myślenia, według których sąd w sposób bezstronny, racjonalny i wszechstronny rozważył materiał dowodowy jako całość, dokonał wyboru określonych środków dowodowych i - wając ich moc oraz wiarygodność - odniósł je do pozostałego materiału dowodowego por. wyrok SN z 10.06.1999r II UKN 685/98, OSNAPiUS 2000 nr 17, poz. 655/.

W świetle wskazanych okoliczności Sąd przyjął, że zgłoszenie prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej przez odwołującą było nakierowane na chęć świadomego osiągnięcia nieuzasadnionych korzyści z systemu ubezpieczeń społecznych kosztem innych uczestników co przyznała w swych zeznaniach także sama wnioskodawczyni, zaś jej rzekome prowadzenie czynnością pozorną w rozumieniu art. 83 k.c. Pozorność jej polegała na tym, że zgłoszenie prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej nastąpiło wyłącznie w celu objęcia wnioskodawczyni ubezpieczeniem z tego tytułu, a w konsekwencji zapewnienia świadczeń z ubezpieczenia społecznego, podczas gdy działalność faktycznie prowadzona nie była.

Mając na uwadze powyższe rozważania, Sąd Okręgowy uznał, że od dnia 1 listopada 2014 r. odwołująca nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu oraz dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu.

Tym samym Sąd Okręgowy, w oparciu o treść art. art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie wnioskodawczyni.